

Sjælland til Forsvaret. Derfor vil der netop ogsaa meget sjældent være Tale om, at denne Bestemmelse træder ud i Virkeligheden. Men dernæst tales der om Bestemmelsen, som om den var en særlig Byrde, der her blev paalagt. Det er det i Virkeligheden ikke. Thi de vaabenføre her i Landet have efter Lovgivningen Pligt til at møde, naar der kaldes paa dem til Fædrelandets Forsvar uden Hensyn til Alder, blot de ere vaabenføre. Det grunder sig fra første Færd paa Bestemmelsen i Grundlovens § 90, hvor det hedder: „Enhver vaabenfør Mand er forpligtet til med sin Person at bidrage til Fædrelandets Forsvar efter de nærmere Bestemmelser som Loven foreskriver“. Og naar man saa spørger: Hvilke ere da de Bestemmelser, som Loven foreskriver, saa finde vi dem i Lov om Værnepligt af 6. Marts 1869, § 5, der lyder saaledes: „Enhver dansk Undersaat skal uden Hensyn til, om han endnu ikke har paa-begyndt Aftjeningen af sin Værnepligt eller har udtjent, være pligtig til, naar Landet udsættes for fjendtligt Overfald, da paa Opfordring af Kongen eller af dem, som af Kongen dertil ere bemyndigede, at gribe til Vaaben eller udføre den Tjeneste, hvortil han maatte blive ansat.“ Det er altsaa en almindelig Pligt, som alle have, og det eneste, som sker ved denne Bestemmelse, er i Grunden det, som der meget rigtigt er gjort opmærksom paa, saa vidt jeg erindrer, i Betænkningen, at Administrationen faar Ret til at føre Lister over de Folk, som altsaa ere uddannede, men som ere af ældre Aargange end de 16 Aar.

Hvad nu Spørgsmaalet om Musikken angaar, skal jeg sige, at Forslaget har min Sympati, men tiltraadt det har jeg ikke. Derimod har jeg sagt, at jeg i Folketinget paa ingen Maade vil modsætte mig Forslaget, ser endogsaa gerne, at det vedtages, men da denne Overgangsbestemmelse koster en saa betydelig Sum, som den gør, mener jeg, at jeg ikke her paa Forhaand kunde tiltræde den. Jeg siger blot dette, for at det kan staa klart, hvorledes Stillingen paa dette Punkt er.

Der er saa stillet en Række Ændringsforslag af Flertallet under Nr. 5. Medens de Forslag, jeg her har talt om, ikke medføre forøgede Udgifter — Forslagene angaaende Rytteriet medføre ganske vist forøgede Udgifter, men Pengene skaffes til Veje paa anden Maade — er Forholdet ikke det samme med Hensyn til de Forslag, som ere stillede af Flertallet under Nr. 5.

De mest indgribende Forslag, Forslagene om Feltartilleriet, give en aarlig Udgiftsforøgelse paa 200,000 Kr. Denne Udgift vil man bebyrde os med for at skaffe de 8 Kanoner mere, end der oprindeligt var foreslaaet i Regeringsforslaget — der har jo hele Tiden kun været Tale om 8 Kanoner — og for at skaffe en Omorganisation af Feltartilleriet. Det sidste er ganske vist tilraadet af de sagkyndige, men jeg maa dog bemærke, at der hidtil ikke har været fuld Enighed om at gaa til denne Omorganisation. General Kühnel har saaledes ikke krævet den, og jeg tror slet ikke, at man er saa vidt fremme med Overvejelserne i denne Sag, at den i Virkeligheden kan siges at være afklaret, og at det vil være nødvendigt nu at gaa til en saadan Udgiftsforøgelse, som her er Tale om. Desuden foreslaas der et Reserve-Kystartillerikompani i Jylland, som vil koste 7,000 Kr., endvidere en Udvidelse af Antallet af Befalingsmænd med 18 Løjtnanter til Kystartilleriet, hvilket vil beløbe sig til 6,000 Kr., en Genindkaldelse, som koster 7,000 Kr. og en Forøgelse af Tjenestetiden, som koster 10,000 Kr. Endelig foreslaas der en Overgangsbestemmelse om Københavns Væbnings to Artillerikompanier, som koster — ja det er ligesom man tager det; gaar man ud fra, at Væbningens Formue skal betale noget deraf, vil det blive 5—6,000 Kr. ekstra. Men Spørgsmaalet om Væbningens Artillerikompanier er i det hele lidt indviklet. Jeg tror ikke, at Forsvarets Nytte i Virkeligheden kræver den her foreslaaede Bestemmelse i en saadan Grad, at man rent kan se bort fra de Vanskeligheder, som rejse sig derved. Her er Tale om to Kompagnier, men hvad det ene angaar, ser jeg slet ikke Nytten af Kravet om, at det skal opretholdes. Det er Folk, som ere uddannede ved Søbefæstningen, og som ved Genindkaldelsen gaa til Søbefæstningen, Kystartilleriet genindkaldes jo 6 Dage, og derfaa disse Folk deres Uddannelse som Reserve. Jeg ser ikke, hvilke Bevæggrunde der egentlig kan siges at være til at opretholde dette Kompagni. Hvad det andet Kompagni angaar, ere Folkene ganske vist uddannede ved Landbefæstningen, men indkaldes ogsaa nu ved de Batailloner, som opretholdes i Overgangstiden, ved Landbefæstningen. Da de Batailloner ikke faa særlig Genindkaldelse, ser jeg ikke, hvorfor man vil opretholde et Kompagni, som særlig skulde have Genindkaldelse.

Dernæst er der Spørgsmaalet om Op-hævelsen af Københavns Væbning, dens